

dant Tilfælde fritages for personligt Tilsyn med den paagældende Kjøbstadkommunes Skolevæsen." forkastedes med 25 Stemmer mod 14.

Ændringsforslag til § 32 af Udvalgets Flertal:

I § 32, sjerde Stykke, sættes Punktum efter „600 Kr.“, og de følgende Ord udgaa. anfaas vedtaget uden Afstemning.

2) Ændringsforslag til § 33 af Samme:

I første Stykke, sidste Linie, i Stedet for Ordene: „i Forhold til — hver Skoleraads-kreds,“ sættes: „i Forhold til Antallet af de i hver Skoleraadskreds fast ansatte og til Alders-tillæg berettigede Skolelærere.“

vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Ændringsforslag til samme Paragraf af Samme:

I andet Stykkes 3die og 4de Linie for- andres: „1ste Juli“ til: „1ste April“.

anfaas vedtaget uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed fattes derpaa under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, gif man strax til Afstemning over Lovforslaget (se Tillæg C.), som

vedtoges med 38 Stemmer mod 7.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjættet Folkethingets Formand for at blive fremmet der.

Den næste og sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om forskjellige Jernbaneanlæg i Fyn og Sjælland.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 548 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslaget i dets Helhed fattes under For- handling.

Andra: Naar man undertiden bestylder os for Mangel paa Vedholdenhed, for Mangel paa Bestandighed, saa er denne Bestyldning ikke stedse billig; med Hensyn til Jernbanespørgsmaal tror jeg, den vilde være i allerhøieste Grad uret- færdig. Den Fortryllelse, som har grebet os med Hensyn til Jernbaner, er usvækket bleven bevaret

gjennem en lang Række af Aar, og jeg vilde end- ogsaa kunne sige: Den er vozet, medens den har bevæget sig fremad, og synes nu at have opnaaet et Maximum, hvortil man tidligere ikke troede, det var muligt at føre den. Efter at Staten i sin Tid havde taget det i sin Haand at forsyne Landet med Jernbaner, og efter at de Sovebaner vare bragte tilveie, som efter de naturlige For- hold maatte anses for at være hensigtsmæssige og passende, og hvis Tilveiebringelse man altsaa fra alle Sider maatte billige, har man i en Række af Aar søgt at udspile Statsbanenettet i alle Ret- ninger, direkte og indirekte, ved selv at anlægge Banerne eller ved at understøtte deres Anlæg med betydelige Tilskud. Man er saaledes kommen til de nordligste Dele af Landet for at aabne nye Øjen- nemgange for Verdenstrafikken. Gigantiske Bro- arbejder ere blevne udførte for at lette Udsigten til denne Omvæltning af de tidligere bestaaende kommercielle Forhold; man er dragen over Sø- derne, og jeg veed ikke, i hvad Retning man har ladet sig paa nogen Maade standse i sine Bevæ- gelser. Men nu komme vi til en Inauguration af en ny Æra. Efter at Begrebet Statsbaner er blevet uddødet til sin yderste Grændse, kaste vi det bort, og nu indrømme vi, at, hvad der for Fremtiden skal gjøres, det er, at tilveiebringe rene Lokalbanel, og det er ved disse Lokalbanel, at Staten paa ny skal træde frem, skal være den, der udelukkende tager Sagen i sin Haand og gennemfører deres Anlæg. Nu overser jeg paa ingen Maade, men anerkjender med stor Taknem- lighed, det Forsæt, som nævdes af det Udvalg, vi have overdraget Sagens nærmere Drøftelse, nemlig at tilveiebringe fra Kommunerne klæffelig større Bidrag end dem, som der af den høitærede Indenrigsminister var paatenkt, at der skulde ydes ved disse Arbeiders Udførelse. Det syntes ogsaa fra alle Sider — ja jeg tror endog saa ikke, jeg behøver at undtage den høitærede Indenrigs- minister — som om man var villig til at gaa ind paa at lade Kommunerne Bidrag blive ikke ubetydelig forøgede, for at saaledes de Byrder, der kom til at paahvile Statskassen, kunde i lig- nende Forhold formindskes. Ved Lovforslaget, saaledes som det er blevet vedtaget ved 2den Behandling, og saaledes som det ogsaa nu foreligger til uforandret Vedtagelse ved 3die Behandling, er det først bestemt, at et Belsøb, der paa det Nærmeste gaar op til Tredieparten af Anlægsomkostningerne, skal udredes af Kommunerne; men i det Dieblif, denne Bestemmelse er tagen, tilføies der strax nogle nærmere Regler om Maaden, hvorpaa Be- løbene skulle udredes til Statskassen, som gjøre den fuldstændig illusorisk. Det synes, som om vi overhovedet paa dette Gebet uafslægelig staa Fare for at blive hildede i Illusioner. Man siger Et, men naar det kommer til Stykket, gjør man No- get ganske Andet. Disse Tredieparter synke ned til et meget reduceret Belsøb. Et æret lunge-